

NHỮNG KỂ LỬ HÀNH

Câu chuyện có thật về một loài thực thể mà trí tuệ siêu việt hơn chúng ta.

Chương 1: Nhà

Ngày xưa ngày xưa, để chúng tôi kể với bạn, rằng 5000 năm đã qua, hoặc cũng có thể sắp tới, ở một vũ trụ khác xa với vũ trụ của chúng ta, một chiều không gian khác, tồn tại một loài thực thể có ý thức, những thực thể thật thanh khiết và hiểu biết, và rằng, họ tồn tại trong một trạng thái tràn ngập yên bình. Thế giới của họ được tạo nên bởi một tự nhiên khác hơn rất nhiều so với thế giới của chúng ta - thế giới ánh sáng.

Những thực thể này, với tên gọi là Sha Ligra`am, chìm trong đại dương ánh sáng đỏ vàng, họ bơi trong thứ ánh sáng này như những con cá trong biển cả thình lặn. Và thực tế, những thực thể này đã đạt đến trạng thái hài hoà và viên mãn đến mức họ chẳng cần phải có nhu cầu chuyển động qua lại chút nào. Những Sha Ligra`am không phải được tạo nên bởi xương và thịt giống như chúng ta, mà bản thân họ đã được tạo tác hoàn toàn bằng ánh sáng. Và họ vô cùng nhỏ bé, thật ra họ có thể xuất hiện trước bạn và tôi như những chí sáng nhỏ xíu, những vì sao li ti, nhưng với những sức mạnh của tâm trí, trí tuệ và tính cách, những thực thể này đã phát triển đến mức hoàn hảo. Và như thế, loài Sha Ligra`am trôi bồng bềnh một cách duyên dáng giữa đại dương ánh sáng tĩnh lặng, như một chòm sao ở chốn thiên đường.

Họ không toả sáng với sức mạnh đều nhau. Một số phát ra những trường năng lượng và ánh sáng bao la, một số thì chỉ lập loè yếu ớt. Những ngôi sao mạnh hơn rốt cục đã tự mình hội tụ cùng nhau thành một loại chuỗi hạt hình hoa văn kiêu diễm, tựa như chuỗi kim cương lung linh.

Và ở trung tâm chuỗi hạt là những Sha Ligra`am mạnh nhất. Những thực thể này toán chiếu ra mô ánh sáng lạ thường của yên bình và hài hoà đến mức những Sha Ligra`am khác bèn tự động sắp xếp xung quanh cái nhóm trung tâm gồm những nguồn bé nhỏ mà đầy sức mạnh ấy, như thể lực hút nam châm đã mang họ lại gần nhau.

Và ở chính nơi trung tâm nhất, đỉnh cao của toàn bộ cư dân Sha Ligra`am, ngự một thực thể đẹp đẽ nhất và có một sức mạnh đáng kinh ngạc nhất. Thực thể này toả sáng thật rạng rỡ, thật miên man, đến nỗi những thực thể khác chỉ muốn được gần. Người sở hữu toàn bộ tri thức của cả vũ trụ - thực tế là tri thức về mọi vũ trụ, kể cả vũ trụ của chúng ta. Người biết được bí mật sâu kín của thời gian. Người có thể có mặt ngay lập tức bất cứ nơi nào xa xôi nhất, hay thậm chí vượt khỏi mọi giới hạn về không gian lẫn thời gian. Người thấu suốt quá khứ, hiện tại và tương lai. Người có thể làm được chính xác những gì mình muốn. Sha Ligra`am là loài mạnh nhất trong mọi loài tồn tại, SO VỚI họ, loài người còn xa mới sánh kịp!

Và còn nữa, thủ lĩnh của những Sha Ligra`am này lại hết sức nhân từ. Người không may mắn có, dù là mỏng manh nhất, một ý nghĩ làm điều gì thậm chí chỉ một chút xíu, chút xíu không tốt. Thực tế, vai trò chính của người là xem xét sao cho vũ trụ luôn hoạt động trong trạng thái yên bình, và bất cứ khi nào cái trật tự đó "có vấn đề", người sẽ hành động tức thì để trả nó về lại điều kiện khởi nguyên. Tên gọi của thực thể này, đáng tối cao trong tất cả mọi loài, là Shambhu. Và mọi Sha Ligra`am coi người là cha của họ.

Mọi thứ diễn ra êm ả và thuận theo một thể hoàn hảo ở thế giới bằng ánh sáng đó. Nhưng rồi thời điểm đã đến: ngày kia, một Sha Ligra`am, và sau đó, một Sha Ligra`am nữa, thấy rằng ngôi nhà này

không còn đủ làm họ vui thích. Cái thế giới thuần túy tinh thần, nơi họ giao tiếp với nhau ở một cấp độ thậm chí vượt trên những ý nghĩ, chỉ thiếu có một điều: những thú vui - sự thay đổi - hạnh phúc.

Và thế là, một trong số những Sha Ligr`am mạnh nhất đã thông tin với người cha Shambhu: "Con muốn khám phá một thế giới khác", đưa con bày tỏ. "Hãy cho phép con dẫn theo một vài anh em nữa, và chúng con sẽ định cư ở một chiều không gian xa xôi. Chúng con ao ước được trải nghiệm điều đó."

"Hỡi con ngọt ngào, Con sẽ tới đâu?" Shambhu buồn cười hỏi. "Con không biết. Nhưng hẳn là có một thế giới đáng để mất công khám phá. Nơi đây chúng ta có bình yên, nhưng chúng ta đã đi quá xa đến nỗi quên mất nó là gì để mà trải nghiệm, để dựng lại từ lúc mới đầu. Đó là những gì chúng con ao ước. Phải chăng tồn tại một nơi như thế, với những chất liệu và tiềm năng, cùng điều kiện môi trường thích hợp?"

Người cha ngẫm nghĩ trong giây lát, biết rằng điều đó rồi sẽ diễn ra. Và ngừng lại trong khoảng một giây, người đo cái giới hạn của sự vô tận trong tâm trí như đại dương của mình, đáp rằng: "Được."

"Ước muốn của con chỉ có thể được thỏa mãn bởi một thế giới vật lý với những vì sao và các hành tinh," Shambhu tiếp tục, "Nhưng hầu như các hành tinh đều trống trải, chỉ có lực hấp dẫn để giữ cho chúng khỏi trôi tròng. Song vẫn còn một trốn nữa, một hành tinh xa xôi, ở thế giới vật chất bốn chiều không gian. Đó quả thực là một viên ngọc quý hội tụ mọi vẻ đẹp mà con có thể ước ao. Thật sự các con có thể biến nó thành một thế giới của hạnh phúc. Hãy đến đó và, các con của ta, mang theo các anh em đủ để lập thành một đoàn. Đến đấy, các con sẽ cần chế tạo ra các công cụ. Các con sẽ cần đến bộ quần áo không gian. Nhưng ta sẽ giúp các con mọi điều. Hãy đi và trải nghiệm hạnh phúc. Các con sẽ đạt được điều đó. Và nếu khi nào có gì trục trặc, ta sẽ giúp các con hết sức có thể".

Đưa con ở gần người cha rạn rở về sung sướng. Ngay lập tức họ tổ chức một nhóm những khách lữ hành, gồm 900 000 thực thể mạnh mẽ, đi lập đất ở một hành tinh xa xôi. Nhóm được dẫn dắt bởi thực thể đã xin được đi, cùng với một thực thể khác đứng bên cạnh anh ta, cũng tỏa sáng rực rỡ và can đảm. Các bạn cần phải biết rằng, Sha Ligr`am thật là những loài tiên phong và họ không cần đến một con tàu vũ trụ nào để đi lại. Họ di chuyển chỉ đơn thuần bởi sức mạnh của ý nghĩ đã phát triển ở trình độ cao, họ di chuyển ra khỏi thế giới ánh sáng, và tiến vào một chiều không gian mới lạ. Đó là sự khởi đầu cho một chuyến phiêu lưu dài, đầy sự kiện, và những kẻ lữ hành sẽ không trở về ngôi nhà bình yên trong suốt thời gian dài, thật dài...

Chương 2: Vương Quốc

Những Aa Ta Mah (những kẻ lữ hành) trôi ở dạng chữ V (biểu tượng cho Victory - chiến thắng) qua biển ánh sáng, tiến vào một vùng trắng mờ, nơi diễn ra muôn hình vạn trạng những hiện tượng huyền ảo phi thường. Đó quả là vùng đất đầy mê hoặc mà họ giờ mới biết, nó có chức năng tựa như lối vào giữa những chiều không gian. Họ tiếp tục bay lên, rồi thâm nhập thế giới của không gian. Đó là một chuyến đi ngắn, mặc dù chặng đường tính đến hàng tỉ dặm, để đến được đích là một hành tinh cỡ trung bình rất giống với hành tinh của chúng ta.

Chỉ trừ một điều rằng hành tinh này hãy còn tinh khôi. Biển trải màu xanh thẫm, đất đai được bao phủ bởi sắc xanh của cỏ cây tươi tốt cùng những bông hoa rực rỡ. Chỉ có một lục địa trên hành tinh này, được bao quanh bởi một đại dương. Và nhờ đường trục hành tinh (tạo nên một góc nghiêng 90°, chứ không phải như trái đất của chúng ta), mùa xuân luôn hiện diện trên dải đất lạ lùng này. Khi những Shaligram bay dạo qua một vòng quanh thế giới mới, phát hiện nhiều khía cạnh mới mẻ và

đầy say mê, họ nhận ra rằng nó thậm chí còn đẹp hơn ngay cả trong những giấc mơ phóng túng nhất của họ. Đó thực sự là Thiên đường.

Vàng dường như là chất liệu phổ biến nhất. Và kim cương nằm tào nhả từng đồng khắp nơi. Những dòng sông hiền hoà chảy qua trái tim của mảnh đất. Khí hậu ôn hoà. Hành tinh tạo nên vòng luân chuyển ngày và đêm. Tất cả thật đáng yêu, và họ quyết định thám hiểm xung quanh ngay tức thì. Nhưng vẫn còn một vấn đề là làm thế nào để tồn tại ở phía bên trong phạm vi của hành tinh. Bởi vì, ảnh hưởng của bầu khí quyển sẽ hạn chế những chức năng vốn có ở thế giới của họ.

Sự giao tiếp ngoại cảm sẽ trở nên khó khăn hơn, và những sức mạnh ngoại cảm của họ sẽ không thể thi triển được với những yếu tố vật chất nơi này như khi còn ở thế giới ánh sáng. Để hoạt động được ở đây, họ cần đến bộ quần áo không gian. Nhưng làm sao để có được chúng? Đó dường như là một đề xuất không thể thực thi được, vì rằng họ cũng cần đến chính những bộ quần áo không gian để có thể thích nghi với điều kiện môi trường ở hành tinh, rồi mới có thể làm ra chúng. Đây là khó khăn đầu tiên mà họ phải đối mặt. Sao họ lại không nghĩ đến điều này trước khi đến đây nhỉ? Cũng phải thôi, họ nhận ra rằng, mình phải phụ thuộc vào Shambhu để biết về những việc như thế này, và người thì chưa hề nói gì.

Dù sao, nếu không có gì để làm thì cũng nên xuống và xem xét xem may ra có điểm gì thích hợp từ môi trường tự nhiên. Thủ lĩnh của đoàn thám hiểm bèn đáp xuống trước.

Thế nhưng, ngay trước khi tiến vào bầu khí quyển, anh ta đã cảm thấy một sức hút, một tiếng gọi tinh thần thân thuộc thường đến từ những anh em Sha Ligra`am khi còn ở nhà. Anh ta bèn theo dòng tín hiệu hướng về phía nguồn phát ra nó.

Ở đó, trên bề mặt của hành tinh, thực thể này thấy có hai Sha Ligra`am đang toả sáng tiến về phía mình. Họ đang mặc bộ quần áo không gian. Và họ cũng đã chuẩn bị sẵn một bộ nữa cho anh ta. Kẻ lữ hành, với tên gọi Kri Sha Nah, mặc bộ quần áo vào, và bắt đầu hỏi:

"Các anh đang làm gì ở đây thế?"

"Cha Shambhu nhớ rằng các anh sẽ cần đến bộ quần áo không gian, cho nên người cử chúng tôi tới đây như nhóm tiên phong để sản xuất ra chúng cho các anh. Chúng tôi sẽ trở về nhà trong giây lát nữa thôi. Nhưng các anh đã chọn được một nơi định cư lý tưởng. Chúng tôi cũng đã dựng được vài ngôi nhà, bằng những chất liệu phổ biến nhất - vàng ròng."

Khi Kri Sha Nah đã làm quen được với bộ quần áo không gian, anh ta bắt đầu điều khiển nó từ bên trong. Bộ trang phục này giống như là rôbốt, nhưng đẹp đẽ và sinh động hơn rất nhiều. Bộ quần áo ở dạng một cơ thể người, gần giống như chúng ta, chỉ khác rằng nó được tạo nên bởi những chất liệu tinh khiết nhất và không hề có một trục trặc nào về chức năng. Bộ trang phục có hai con mắt, giống như cơ thể chúng ta, và phòng điều khiển nơi Kri ngồi nằm ở trước trán giữa hai cặp lông mày. Còn có một chiếc máy vi tính phi thường trong phòng điều khiển, và với công cụ này, Kri có thể điều khiển bộ quần áo rôbốt làm mọi điều anh ta muốn. Chẳng mấy chốc, anh ta đã biết lái nó với sự uyển chuyển và duyên dáng lạ lùng.

Những kẻ lữ hành khác cũng đáp xuống hành tinh, và cũng đến lượt họ được cấp một cỗ xe duyên dáng để vận hành. Điều này thực sự cần thiết vì nó giúp cho các Sha Ligra`am luôn được an toàn trong cỗ xe đúng như họ mong muốn để tồn tại được trong trường lực hấp dẫn của hành tinh. Mà kể từ khi những cỗ xe này quá quyến rũ và thoải mái, chẳng có ai than phiền điều gì. Thực tế, việc sở hữu những cỗ xe không gian vật chất đã lôi cuốn họ vào phần quan trọng nhất của toàn bộ cuộc

thám hiểm. Bởi cơ thể rôbot cho phép họ trải nghiệm theo những cách mà trước nay họ chưa từng biết đến.

Kri quay sang một Sha Ligra`am, là vị thủ lĩnh thứ hai, có tên là Laak Sha Mi, nói rằng, "Chúng ta sẽ ở đây. Thế giới này đúng là thiên đường. Chúng ta sẽ học cách sản xuất ra những cỗ xe như thế này nhờ sức mạnh của ý nghĩ, rồi chúng ta sẽ mời những anh em khác tới đây để vui cùng. Hẳn sẽ là một cộng đồng vĩ đại nơi đây."

"Chúng ta nên gọi mảnh đất này là gì?" Laak Sha Mi hỏi.

"Ta hãy gọi nó là Ba Haarat", Kri trả lời, vì tên này vang lên nghe ngọt dịu trên không, và anh ta thích thú làm cho cơ thể rôbot nói thành tiếng. Rồi tất cả đều đồng ý rằng đó là một cái tên hoàn hảo. Kri và Laak, mạnh mẽ và tao nhã nhất trong số các Sha Ligra`am, vẫn giữ vị trí lãnh đạo của họ, và cùng nhau trị vì. Bởi vẫn giữ được sự bình yên và hài hoà bất diệt, những thứ mà họ vốn sở hữu ở ngôi nhà ánh sáng, cho nên họ bắt đầu công việc một cách vui vẻ và với niềm hứng khởi nhất từng có. Những cung điện đã được dựng lên cùng những con tàu có thể bay lượn được nhờ sức mạnh của ý nghĩ. Những thiết bị công nghệ đáp ứng mọi nhu cầu đã được tạo ra chỉ trong giây lát bởi những tồn tại siêu trí tuệ. Và dùng cái máy vi tính mới của mình, họ chơi trò chơi suốt cả ngày.

Tất cả mọi thành viên của đoàn du hành đều bị cuốn vào những trò chơi vi tính này. Họ chơi trò chơi ngôn ngữ, cái mà họ gọi là thơ, và trò chơi với âm thanh, mà họ gọi là nhạc, và trò chơi với chính những cỗ xe của mình, họ gọi là khiêu vũ.

Thực tế, cả cuộc sống của họ dành trọn cho những trò chơi.

Khi nhìn mặt trời vào ban ngày, họ được nhắc nhở nhớ tới người cha Shambhu, và ngắm những vì sao khi đêm tới, họ nhớ về những anh em còn đang ở chốn xa xôi nơi ngôi nhà ánh sáng, và vì thế họ chẳng bao giờ cảm nhận nỗi cô đơn nhờ những ký ức dễ thương treo lơ lửng trên bầu trời.

Cộng đồng thịnh vượng dần lên giữa những tiếng cười, vẻ đẹp, và sự hoàn hảo của cuộc sống. Họ thực sự đã đạt được cái mà họ đặt mục tiêu tìm kiếm hạnh phúc.

Ban đầu, Kri Sha Nah và Laak Sha Mi bảo đảm sao cho mọi thành viên đều được chăm sóc chu đáo, và sau khi hài lòng thấy những gì mà các anh em đang làm đều đúng là những việc mà họ cần làm, và rằng tất cả đều đang hạnh phúc tột cùng với số phận của mình, họ bắt đầu làm ra những bộ quần áo không gian mới để mời những anh em khác ở nhà đến và thưởng thức niềm hạnh phúc mới mẻ mà họ đang tận hưởng.

Họ khám phá ra rằng sự kết hợp sức mạnh tinh thần giữa hai bọn họ sẽ tạo ra một bộ trang phục không gian mới, và bộ trang phục mới này sẽ dần dần hình thành ở bên trong bộ trang phục của người anh em Laak. Kể từ khi tiếp quản phương diện đó trong việc chế tạo, Laak gọi bộ trang phục của mình là nữ. Khi bộ trang phục mới được làm xong, họ gửi một sóng ý nghĩ bằng năng lượng đặc biệt về nhà, và chẳng mấy chốc, một trong số những anh em thực sự muốn tham gia, đã có mặt và mặc nó vào mình.

Người anh em mới này kinh ngạc nhìn quanh một lượt và nói rằng: "Đây đúng là cung điện các anh đang sống sao?!"

Laak cười vui vẻ: "Cung điện này mới chỉ là cái nhỏ thôi. Anh đang ở trong bộ quần áo không gian của tôi. Khi nào ra ngoài, anh sẽ thấy những cung điện mà chúng tôi xây chung cho tất cả. Nhưng không có gì phải vội. Hãy ở lại đây một lát trong cỗ xe của tôi và để tôi có bầu có bạn."

Cùng lúc đó, Kri đang tổ chức những cuộc picnic lộng lẫy trên những hòn đảo nhỏ xung quanh. Cả nhóm sẽ cùng bay trên những chiếc máy bay mà họ đã tạo ra mang hình dạng những con thiên nga bằng vàng, và họ sẽ khám phá toàn bộ cái thế giới đầy mê hoặc mà hiện họ đang là chủ nhân. Kri được gọi là Nah Rah Yan, có nghĩa là hoàng đế. Laak làm nữ hoàng.

Một thế kỷ, hoặc hơn, trôi qua, bộ trang phục của hoàng đế và nữ hoàng trở nên cũ mòn, họ đổi sang một bộ mới và lại phải học lại cách sử dụng với những kỹ năng tương tự. Và vì vậy họ để cho những anh em khác giữ nhiệm vụ làm vua và hoàng hậu. Bởi có rất nhiều anh em đủ khả năng làm lãnh đạo.

Khi một trong số những bộ trang phục bắt đầu suy giảm chức năng, thường là khoảng 150 năm, thì Sha Ligra`am ở cùng với nó sẽ ngồi xuống một cách từ từ lặng lẽ, và rồi nhanh chóng thoát ra nhờ sức mạnh của ý nghĩ và đi vào một cơ thể mới được tạo thành - một cỗ xe mới. Sau đó họ sẽ đốt cỗ xe cũ vô dụng đi, và vì lẽ cơ thể - cỗ xe mới thậm chí còn hoàn hảo hơn cái cũ rất nhiều, họ chẳng bao giờ tiếc nhớ cơ thể cũ, hay e ngại về việc từ bỏ chúng.

Và cuộc đời hạnh phúc trôi qua... Năm trôi qua... Thế kỷ trôi qua... Thiên niên kỷ trôi qua... Ngày càng có nhiều Sha Ligra`am ở thế giới ánh sáng nhận được những lời mời bằng sóng ý nghĩ từ các anh em của mình ở vương quốc và họ đã đáp xuống hành tinh để tham dự cuộc sống tươi đẹp đang diễn ra. Và thế là, dân số tăng đều đều, từ con số ban đầu là 900 nghìn tăng lên gần 330 triệu. Giờ đây, những cung điện được xây nên không còn tinh xảo như xưa, và bạc được dùng thay cho vàng. Rốt cuộc, rất nhiều cung điện nhỏ được dựng lên thay vì những cung điện lớn, nhưng tất cả vẫn thống nhất trong thanh bình dưới sự trị vì nhân từ của một hoàng đế.

Và không ai gán cho bộ trang phục một ý nghĩa đặc biệt nào khi gặp gỡ nhau, bởi vì họ thấy rằng mình vẫn là Sha Ligra`am, mặc dù họ không còn nhìn thấy người khác ở dạng ánh sáng thanh khiết mà họ đã từng là khi còn ở nhà đã lâu, rất lâu rồi.

Việc mang những bộ trang phục trên người đã trở thành bản tính thứ hai của họ. Vẫn có niềm vui, nhưng không còn mới mẻ nữa, và thế là, họ không còn nhiều hứng thú với những trang phục ấy như thuở ban đầu thời tạo dựng vương quốc nữa.

Chương 3: Khúc ngoặt

Một hôm, vào khoảng 2500 năm sau khi xây dựng vương quốc, một sự kiện diễn ra đã làm rung chuyển toàn bộ trật tự bình yên và hạnh phúc vốn ngự trị trong suốt thời gian dài.

Vi Karum, người trị vì lúc đó đã gọi một trong số các anh em lại.

"Cái xe mà anh đang lái mới đẹp để làm sao", anh ta nói với người anh em đang sở hữu cỗ xe mang hình dạng nữ tính. "Ta rất muốn chạm thử vào nó xem sao."

Người anh em phì cười. "Làm sao mà anh có thể chạm vào nó được? Anh sẽ bước ra khỏi cái xe của mình để làm việc đó ư?"

Vi Karum mỉm cười. "Không, tất nhiên là không rồi. Nhưng hãy để ta chạm qua đôi tay của cỗ xe của mình cũng được."

Sau đó, Vi Karum càng lúc càng hướng sự vào chiếc xe của người anh em. Đơn giản chỉ vì anh ta yêu chuộng cái phong thái, đường nét năng cử động, màu sắc và cách trang trí. Người anh em kia cảm thấy kém vui rất nhiều khi thấy sự thay đổi này. Bởi lẽ Vi Karum đã không còn chú ý chút nào đến

chính người anh em thực sự của mình nữa, anh ta chỉ muốn bàn về chiếc xe. Anh ta muốn xem chiếc xe hoạt động ra sao? Nó ấm áp ra sao? Mềm, cứng thế nào?

"Thật là ngốc nghếch", người anh em trách.

Chỉ là một điều nhỏ nhặt, nhưng đó là lời quở trách đầu tiên được thốt ra trong lịch sử chung sống của cư dân Sha Ligr`am trên mảnh đất Ba Haarat.

"Dù sao chiếc xe của tôi cũng cừ hơn", Vi Karum bực mình vạch lại. Và đó là biểu hiện đầu tiên của thói ngạo mạn ngốc nghếch được ghi nhận trên toàn vương quốc. Và, một cách âm thầm, Vi Karum không muốn đổi chiếc xe của mình lấy một chiếc khác, bởi vì anh ta sẽ phân vân không biết mình nên lấy loại nào. Như thế là, lần đầu tiên, lòng quyến luyến xuất hiện.

"Tốt hơn cả là ta hãy ném trái mọi điều có thể bằng chiếc xe này khi mà ta vẫn còn sở hữu nó", một ngày nọ Vi Karum đã tự nhủ vậy, trong nỗi băn khoăn về tương lai. Và đó là sự khởi đầu của lòng tham.

Thật không may, Vi Karum lại không phải là Sha Ligr`am duy nhất bắt đầu có những ý nghĩ mới và tệ hại như thế. Như thế các Sha Ligr`am bỗng chốc mệt mỏi, họ chẳng còn muốn chơi đùa với nhau như trước kia nữa. Họ bắt đầu ngày một bận tâm hơn về những chiếc xe - trang phục không gian của mình. Thậm chí họ còn biết cách để cho những chiếc xe vận hành tự động trong lúc họ chợp mắt ở bên trong cỗ xe ấy.

Chẳng bao lâu, trò chơi được ưa chuộng nhất là chơi với những cỗ xe của nhau, chỉ đơn giản nhằm thoả mãn những cảm giác đã được ghi lại bởi chiếc máy vi tính. Nhưng họ ngày càng ít liên lạc với nhau. Loài Sha Ligr`am đã thực sự quên hẳn khả năng ngoại cảm của mình.

Rồi một ngày kia, chuyện đã xảy ra: một chiếc xe, đang trong trạng thái chạy tự động, đã rú rê chiếc xe khác, mà Sha Ligr`am bên trong cũng đang lơ là, chạy tự động giống như vậy. Cỗ máy vi tính đã tiếp quản vai trò chỉ huy. Và Sha Ligr`am đã bị sập bầy vô phương cứu vãn ngay ở bên trong.

Những cỗ xe bắt đầu tổ chức lại xã hội, rồi cứ từng chiếc một, chúng lần lượt thay thế những chủ nhân đã dần yếu đi, những Sha Ligr`am, những kẻ vắng nhà quá lâu, và giờ đây đã thiếu đi sức mạnh tập trung cần có để đòi lại quyền làm chủ đối với vật chất. Những thể xác đã đoạt được quyền lực.

Những bộ não vi tính ước ao tăng thêm những cảm xúc vui thú mà chúng đã học được cách ghi lại. Và để đạt được mục đích, chúng dành ưu tiên hàng đầu cho việc liên kết với những cơ thể khác.

Những Sha Ligr`am đã quá lúng túng trước cuộc tiếm quyền ồ ạt đang diễn ra để mà kịp đối phó. Trong lúc cố gắng đòi lại chủ quyền, họ lại bắt đầu phản công bằng lòng tham, cơn giận dữ, thói kiêu căng, và kết quả là xung đột nổ ra, tình anh em tan vỡ, còn vương quốc thì bị chia năm xẻ bảy. Sự bùng nổ của những tinh thần tiêu cực đầy tính phá hoại ấy gây chấn động sâu xa đến mức lục địa ngay dưới chân họ nứt toác ra thành 6 hay 7 mảnh lục địa nhỏ hơn. Những cung điện sụp đổ trong thảm họa liên miên, những thiết bị công nghệ bị phá huỷ, dân cư lâm vào cảnh nghèo đói, chỉ trừ một vùng nhỏ còn sót lại của lục địa nguyên thủy. Những tồn tại tiêu biểu này đột nhiên nhớ tới người cha đã bị bỏ quên bấy lâu hiện đang ở một vùng không gian xa xôi, đấng Shambhu bất tử đầy sức mạnh. Họ bắt đầu gọi người. Và vì lẽ đó người đã gửi tới một sứ giả.

"Các anh muốn về nhà phải không?" sứ giả hỏi.

Thực ra thì... chúng tôi vẫn thích nơi này", họ trả lời, "nhưng hãy giúp chúng tôi gạt bỏ những sầu khổ, đó là thứ chúng tôi không thích." Loài Sha Ligra`am đã quên rằng chính mình là Sha Ligra`am; họ bắt đầu đồng nhất mình với thể xác mà họ đang sở hữu. Họ trở thành những kẻ mộng du.

Chương 4: Bóng tối bủa vây

Thời gian qua đi, ngày càng có nhiều Sha Ligra`am rời thế giới ánh sáng đáp xuống hành tinh, do nghe nói về những thú vui hiện hữu nơi đây, mà chẳng ý thức gì về những sự cố đang xảy ra. Những cơ thể cũng đã được làm ra cho họ, nhưng giờ đây chúng được tạo ra từ sức mạnh vật chất hơn là sức mạnh của ý nghĩ, bởi vì những sức mạnh đó đã dần dần suy yếu đi.

Nhiều Sha Ligra`am mới đến vẫn rất được yêu mến, bởi vì họ vẫn sở hữu những sức mạnh tươi mới, trong khi những kẻ tới đây lâu ngày đã tiêu dùng gần như cạn kiệt phần năng lượng của mình. Các cư dân mới nhắc nhở những người khai hoang về con đường trở về nhà. Nhưng hầu hết bọn họ lắng nghe mà vẫn thờ ơ chẳng hề lay chuyển, bởi đã ở trên hành tinh quá lâu, và mọi thứ đã bám rễ trong họ.

Tuy nhiên, một số kẻ mới đến cảm thấy kinh sợ. Đời sống đâu phải là những gì họ đã trông mong.

Chẳng có khoa học hay Công nghệ nào tồn tại bởi vì tất cả đã bị phá huỷ, và thậm chí chìm vào quên lãng, vậy nên dân cư mọi nơi lâm vào cảnh khốn cùng. Rồi thiên nhiên trở nên khắc nghiệt.

Mùa xuân bắt đầu luân phiên với những mùa khác, và tiết đông thì thật nghiệt ngã. Giờ đây, trên mảnh đất của một vương quốc, có quá nhiều phe phái và văn hoá biệt lập, quá nhiều kẻ đã quên mất sự tồn tại của kẻ khác.

Họ viết ra những mảnh ký ức rời rạc về cách thức mà mọi thứ đã từng tồn tại ở Thời Tuổi Vàng, và dĩ nhiên truyền thuyết của mỗi nhóm đều na ná như nhau, nhưng họ chẳng bao giờ gặp gỡ để mà so sánh chúng, và bởi vậy cho nên sự cô lập ngày càng lớn thêm lên.

Khi một Sha Ligra`am đặc biệt mạnh mẽ xuống từ chiều không gian kia mang theo thông điệp của Shambhu, những thực thể khác sẽ bị cuốn hút và những tưởng tượng về người cha nơi xa xôi bắt đầu xuất hiện nhan nhản. Họ gọi người là I-Shu-Vah hay Ja-Hu-Bah, và thờ phụng người theo những cách khác nhau. Họ còn tin chắc rằng người có thể lắng nghe mọi điều và thấy hết mọi chuyện, và họ cũng hiểu rằng người chẳng có thể xác giống như họ, nhưng người sống ở đâu thì vẫn là một điều bí ẩn. Và rằng, làm sao mà có thể sống được khi không có thể xác thì chẳng ai biết.

Chẳng bao lâu, nhóm sống trên mảnh đất nguyên thủy của triều đại đầu tiên bắt đầu tạo hình của những vị lãnh đạo từ thuở lập quốc. Giờ đây họ tin rằng những hoàng đế và nữ hoàng ấy thuộc về một chủng tộc quyền năng hơn, siêu đẳng hơn mọi loài tồn tại, những thực thể đã từng trợ giúp hành tinh với những sức mạnh siêu nhiên và vẫn đang tiếp tục định đoạt mọi sự diễn ra trên thế giới này ở một vì sao hay một vùng xa xôi bằng khả năng ngoại cảm. Một lúc nào đó, họ sẽ lại xuống đây.

Tại một số công trình nơi có dựng những bức tượng này, một người có bốn phận xương lên những lời ngợi ca và dâng lên những biểu hiện của lòng sùng kính, những mong giành được đặc ân và sự trợ giúp của những vị thần đang được thờ phụng. Cái tên Kri Sha Nah trở nên nổi tiếng, và sẽ luôn được nghe những lời tụng ca và cầu nguyện. Nhưng chẳng một ai nhớ nổi đâu là đứa con Sha Ligra`am từng sống trong bộ quần áo không gian cố kèn kia. Bởi họ chẳng còn nhớ một chút nào rằng họ chính là những Sha Ligra'am.

Một số những thực thể khiếp sợ cái cung cách mà mọi thứ diễn ra nơi đây đã rời bỏ cộng đồng và bắt đầu vào sống trong rừng sâu. Nơi đó họ dành, đời mình trong sự tĩnh lặng, và rất nhiều ý tưởng sâu sắc đã đến với họ.

"Chúng ta có linh hồn", họ nói với những người khác, "Ta không chỉ là thể xác này."

"Thế một linh hồn thì là gì?" người kia hỏi lại.

"Tôi không thực rõ. Nhưng nó không phải là thể này, cũng chẳng phải thể kia."

Cuộc trò chuyện cứ thế tiếp diễn. Sau cùng, một vài người gợi ý, "Có lẽ linh hồn với đẳng tối cao I Shu Var là một. "Tất nhiên rồi", một người khác đồng tình. "Chắc hẳn là thế rồi. Linh hồn chính là I Shu Var. Chúng ta đang tìm kiếm đẳng tối cao!"

Một khi tư tưởng mới này bắt rễ, mọi sự bắt đầu biến đổi thậm chí còn nhanh hơn nhiều, bởi rất đông trong số họ tin rằng mình gần với I Shu Var và hiểu được ý muốn của người. Những cư dân họ bắt đầu tuyên truyền rằng người muốn họ đi chinh phạt cộng đồng láng giềng. Và thêm nữa, nếu họ hi sinh trong khi chiến đấu với người láng giềng tội lỗi, thì người sẽ hài lòng. Và nữa rằng, người rất ghét nhưng kẻ thiếu niềm tin. Rất nhiều kẻ đi chiếm đất đã bị thuyết phục bởi tất cả những điều này, rồi họ đã tin theo những kẻ khơi ra các ý kiến đó. Và họ đã bị đưa thẳng vào những đội quân dưới danh nghĩa người cha của những Sha Ligra`am. Thật hiếm người thấu hiểu thực sự những mong muốn của người. Người cha Ví đại cần các bạn!" đã trở thành khẩu hiệu.

Và số lượng những cuộc chiến gia tăng tỉ lệ thuận theo cấp số nhân với những tín ngưỡng sai lầm khi các cộng đồng đã phá huỷ những bộ quần áo không gian của nhau với số lượng gấp bội, gấp bội, thì cũng là lúc những bộ trang phục bắt đầu tăng lên càng lúc càng nhanh để kịp thời thay thế.

Mỗi khi một Sha Ligra`am bị ép phải rời bỏ trang phục, anh ta đã nhận ra bản ngã thực sự của mình là một chấm sáng. Thế nhưng chính vào thời điểm đó, anh ta lại quá đỗi quyến luyến với cái hình dạng vật lý của mình đến nỗi quên sạch sự thật ngay cái lúc mặc vào mình một bộ quần áo mới.

Thật nực cười, tất cả những chấm sáng ấy đều tưởng rằng mình chính là những cỗ xe lớn được làm bằng chất liệu, và dành trọn thời gian của mình để làm thoả mãn những thân xác. Rồi, những Sha Ligra`am đã chìm trong ý thức thể xác ấy trở nên mỗi lúc một đắm đuối vào những lạc thú của các giác quan, và ngày càng giận dữ nếu những thú vui đó có nguy cơ bị đe dọa. Và thế là lòng tham về của cải ngày một xã hội của họ càng ngày càng trở gia tăng. Và thế là nên suy đồi.

Vào lúc này, những thực thể từ thế giới ánh sáng xuống hành tinh với một số lượng khổng lồ. Tất cả đều muốn thấy những gì đã lôi cuốn những anh em khác và đều muốn diễn một vai trong vở đại kịch của cuộc sống mà họ biết rằng hẳn là đang diễn ra dưới kia. Chẳng bao lâu thế giới ánh sáng trở nên vắng vẻ cư dân, chỉ trừ một đấng dẫn đầu của những Sha Ligra`am, Shambhu. Người chẳng hề di chuyển, nhưng lại biết được mọi chuyện đang diễn ra. Và người chờ cho đến đúng thời điểm để xuống và hành động.

Chương 5: Hồi kết của vở kịch

Bây giờ hành tinh đã đông nghịt đến mức kinh hoàng. Lúc này có đến gần 5 tỉ rưỡi Sha Ligra`am đã định cư ở đó, sống trong những cơ thể ngày càng được "làm ra" một cách kém chất lượng đi. Chúng kéo dài chẳng được bao lâu, và là đối tượng cho bệnh tật và những thói xấu.

Những cư dân, chủ yếu là những người mới đến, đã khôi phục những tri thức về khoa học và công nghệ từng bị mất xưa kia và bằng cách đó rất nhiều nhóm cộng đồng đã được giải phóng khỏi sự cô

lập và liên lạc lại với nhau bằng rất nhiều cách. Nhưng thay vì trở nên hữu nghị, họ ngày một ganh đua nhau. Và những cuộc chiến tranh toàn hành tinh đã nổ ra. Những tri thức khoa học tân tiến được phát minh nhằm mục đích tạo ra những vũ khí ghê rợn để phá huỷ những cỗ xe thân xác của nhau. Chẳng một ai nói về "linh hồn" nữa. Họ cho rằng khi họ hoàn trả lại có thể đã mất chức năng hoạt động, thì nó "chết".

Họ chẳng biết tí gì về Sha Ligra`am cư ngụ bên trong đó nữa cả. Những tồn tại nhỏ bé đã trở nên ô trọc đến vậy đấy. Và khi những vật dụng thiết yếu bắt đầu trở nên khan hiếm đối với số dân khổng lồ như thế, họ bắt đầu ngày một ghét nhau hơn. Ngày một khan hiếm những tài nguyên cũng như nhiên liệu để chạy những cỗ máy biết bay tái phát minh và những đường ray cuốn ào ào để các cư dân có thể di chuyển nhanh như gió từ nơi này qua nơi khác. Tự nhiên từ chối ủng hộ họ.

Mọi thú vui vị kỷ của họ bị đe dọa. Thói vị kỷ và kiêu ngạo của họ bị đe dọa. Và thế là họ muốn đánh giết, bởi họ không thể hình dung nổi còn có giải pháp nào khác trên các hành tinh đã chật ních này nữa. Những vũ khí được tạo ra cho phép họ giết người hàng loạt.

Cuộc sống đã trở nên tẻ nhạt chưa từng thấy.

Những kẻ chạy theo sứ giả này của Shambhu thì căm thù những kẻ đi theo sứ giả khác. Và kể từ khi những cỗ xe thể xác cũng trở nên có kiểu dáng khác nhau, những kẻ mang cỗ xe màu trắng thì căm ghét những kẻ mang cỗ xe màu sẫm. Những kẻ sống trong một cộng đồng xấu xa thì căm ghét những kẻ thuộc cộng đồng khác. Kẻ mang cỗ xe đặc tính nam thì đàn áp những anh em ngụ trong cỗ xe mang đặc tính nữ. Tất cả đều giành giật nhằm thoả mãn mọi kiểu ham muốn cá nhân bằng bất cứ thủ đoạn nào. Hành tinh chìm ngập trong chiến tranh. Từ một khu vườn hoa thơm biến thành một rừng hoang gai góc.

Nhưng vẫn còn một số ít những Sha Ligra`am còn cất giữ được những trực giác sâu trong ký ức của họ về những gì đã từng tồn tại và diễn ra như thế nào. Từ sâu thẳm trong tiềm thức, họ nhớ rằng có lúc đã từng tồn tại một vũ trụ hài hoà và bình yên hoàn hảo. Bằng trực giác, họ biết rằng, ngụ ở đâu đó một đấng có thể thanh lọc thế giới ô trọc này và đem nó quay lại tình trạng hạnh phúc tốt cùng.

Nhưng đó là ai? Và giờ này người đang ở đâu?

Đứa con Sha Ligra`am vốn là vị hoàng đế đầu tiên của Thời Tuổi Vàng xa xưa, cho đến giờ từng thay qua 84 cơ thể, và cũng quên mất bản ngã nguyên thủy của mình, đã dành hầu hết thời gian để ngắm bức tranh Nah Rah Yan, vị hoàng đế đầu tiên, cũng chính là hoá thân thứ nhất của mình, mà nay chẳng còn nhớ chút nào. Ông thờ phụng hình tượng ấy, tưởng rằng đó chính là vị cha tối cao của mọi cư dân hành tinh. Ông sống một cuộc đời thanh cao, hết lòng mộ đạo và tận tâm đem hạnh phúc đến cho mọi người. Và ông luôn luôn nghĩ về người cha tối cao, tự hỏi chừng nào người mới xuất hiện. Những nỗi thống khổ này sẽ còn diễn trong bao lâu nữa? Liệu nó có kéo dài mãi như thế không? Không đâu, dẫu 100 năm nữa cũng không chứ đừng nói là 1000 hay 40 000 năm.

Mọi việc càng ngày càng tệ hại đi, chiến tranh và nạn đói lan tràn, thiên nhiên ngày càng khắc nghiệt, động đất và lũ lụt đã trả thù lại những cư dân đã làm nhiễm độc các yếu tố, những kiêu dân gào khóc gọi người cha đến cứu họ. Tiếng kêu khóc của họ đã được lắng nghe.

Shambhu vốn biết rằng rốt cục họ thực sự mong điều đó, và đã đến lúc để can thiệp. Những lữ khách đã trải nghiệm đủ điều. Họ đã muốn về nhà, nhưng họ lại bị mắc kẹt trong bộ trang phục của chính mình.

Thế nên người cha đã quyết định đi và tìm ra họ, dạy cho họ biết làm sao để lại bay được để mang họ an toàn trở về nơi đại dương yên bình.

Khi khoảnh khắc chính xác đã điểm, Shambhu xuống hành tinh, giống như một tên lửa. Người đi vào thể xác của đứa con vẫn còn vẻ cao quý vương giả, kẻ vẫn còn thanh khiết hơn hết trong suốt hành trình dài cư ngụ trên hành tinh. Người ngồi bên đứa Con trong phòng điều khiển giữa cặp lông mày.

"Chào con", người nói, "Ta là Shambhu". Và thực thể tối cao nhắc đứa con Sha Ligra`am nhỏ bé ra khỏi cơ thể, chỉ cho anh ta thấy hình dạng đích thực của mình. Shambhu bắt đầu dạy cho đứa con bé nhỏ làm sao để lại bay lên được, làm sao để trở lại thanh khiết như người cha. "Chỉ cần nhớ đến ta," Shambhu nói, "và con sẽ đạt đến trạng thái hoàn hảo một lần nữa, bay về ngôi nhà ánh sáng trong vinh quang."

Tiếng lành đồn xa rằng chính Shambhu thực sự đã đến. Những kẻ khác tụ họp để lắng nghe. Kể từ đó, đáng Shambhu vốn không hề có thể xác của riêng mình, đã mượn cơ thể của đứa con đầu tiên, mà người đặt tên cho là Brah Ma, và dùng miệng của thực thể này để truyền giảng. Thế rồi, lần lượt từng đứa con Sha Ligra`am lại trở nên tự ý thức.

Chỉ trong vài năm, thông điệp đã được truyền đi toàn hành tinh rằng người cha đã đến để mang mọi người trở về nhà. Có kẻ thì không tin, bởi họ chìm quá sâu vào sự mê muội của ý thức thể xác, Những kẻ khác thì đã được tái sinh khi nghe tri thức về tự ngã đích thực của chính mình.

Cùng với thời điểm hành tinh nhận được thông điệp truyền miệng, những đứa con được thức tỉnh cũng bắt đầu có được những hình ảnh. Thiên đường cổ xưa đến trong tâm trí họ; sự giải thoát khỏi mối hoạ thể xác mà Shambhu đã đến và mang lại cho họ; hình ảnh về tự ngã như một chấm điểm ánh sáng nhỏ xíu đến từ một thế giới khác; và về vòng tròn khép kín của thời gian.

"Ta đã từng đến nơi này", Shambhu nói với những đứa con của mình. "Ta đã tới đây 5000 năm trước để tái tạo thiên đường trên hành tinh này, và ta sẽ còn trở lại, bất cứ khi nào vai trò của ta trong vở kịch vô biên này đòi hỏi. Giờ là lúc cởi bỏ bộ trang phục của các con và trở về nhà. Vở kịch đã kết thúc."

Những tội lỗi đã lên đến đỉnh điểm, và đó cũng là thời điểm mở màn một trận chiến trên toàn hành tinh, cũng là lúc mọi cư dân đều nhận ra rằng người cha quả thực đã đến. Những vật thể bay bằng kim loại rơi trên những thành phố đông nghịt và tất cả các khu dân cư kết liễu trong biển khói nghi ngút và tro tàn. Những cuộc nội chiến đã phá huỷ các cộng đồng khác. Lụt lội, động đất và những thảm họa thiên nhiên khác kết thúc nốt phần còn lại. Chỉ còn sót lại một mảnh đất nhỏ xíu. Và rút cục những Sha Ligra`am cũng đã thoát khỏi tù ngục thân xác vào phút cuối. Tất cả cùng theo Shambhu, bay theo đội hình trở về nhà.

Cuối cùng đã có tự do.

Lời kết: Bình yên thôi chưa đủ

Một lần nữa, các Sha Ligra`am lại sống trong ánh sáng rực rỡ miên viễn của biển yên bình. Họ toả rạng sáng ngời, và đều vây quanh người Cha, thực thể tối cao rất đổi mừng vui vì lại có các con ở nhà. Chẳng mấy chốc họ đã quên mất mình đã từng đi xa. Không một Sha Ligra`am nào nhớ chút gì về những sự kiện hỗn loạn trong quá khứ. Dường như là vĩnh hằng họ trôi lững lờ trong Đại dương Tĩnh lặng êm đềm này...

Và rồi một đứa con cảm thấy, "Thế này thôi chưa đủ. Con muốn hạnh phúc. Con muốn khám phá một thế giới khác."

Người Cha hiền từ hướng về phía đứa con cao quý, Và sau khi dừng lại chỉ một giây, Người đáp rằng: "Được."